Meie mehi wüerſaeji! —

N 15. Nägin, nägin neiud noored,
Nägin neiud narwaswada,
Maast nui marjad tõuſewada,
Hõbe aga helmed õitſewada.
Wõtſin hõielda hõrta,
Wõtſin jäädes sõlgaſida.
Werjul jõõtſin, werjul joatſin.
Olme iſa täädemata,
Olma ema täädemata.
Läbi pilu paiſtſin heinad
Läbi lae laſkſin naehad.
Sai ſee tänna täide sõõnud,
Täide sõõnud, täide joonud,
Täide täierſe rammuſe.
Lõin mina tänna nämmelella,
Sara laierſe nahaſe,
Seba Sarja teakderoſe
Särſin maale sõtkelema.
Soitſin läbi nõia õue,



Läbi terzade talude.
Ei mind wõinud nõiad nõidu,
Nõiad nõidu, terzad tehja.
Soitſin neidiste nadaja.
„Tere aga äia, tere ämma!
Kes on neiderſed nadurſe?"
„Ei ole neiderſed nadujo!
Tüü läks tew teele,
Kui läks narater najale,
Anna läks alla halli ralle!"
Mina ajaden järele. —
„Tere neiu, wee wideja,
Anna mu hõbe juna,
Anna aga hallil hoiſutada
Kimmelilla keelta narta!
Mina aga waene teede näija,
Teede näija, maade morja,
Sarja arjade ajaja,
Kapi paperde widaja."
Neiu aga mõirtis; werta nortis,